

[Wilhjelm]

mill. kr. i formue, vil især ramme landbruget. Og så hører man nu fra præcis de samme ordførere, i hvert fald fra de samme partier, at her har vi erhvervet med de virkelige lavindkomster. Ja men hvis begge dele er rigtigt, er der jo kun én mulig erfaring: at de faktisk ikke bestiller særlig meget og derfor har lave indkomster, men de lever fedt og godt af nogle kapitalgevinster. Man kan ikke have opnået en formue på 1,3 mill. kr., hvis man hele sit liv igennem har haft de lavindkomster, som I taler om, på 30.000 kr. Det ved enhver at man ikke engang kan leve for.

Jeg vil godt benytte lejligheden her til sidst til at forsøge at få opklaret et problem, som vi har forelagt i politisk-økonomisk udvalg, men ikke har fået noget svar på. Landbruget er jo altid i noget af et dilemma, fordi det på én og samme tid sædvanligvis skal retfærdiggøre, at det er det vigtigste erhverv i landet med sin valutaindtjening, og så samtidig sige, at det ikke tjener noget som helst. Vi har i nogle af de pressionshenvendelser, som det er strømmet ind med fra landbrugsorganisationerne, fået en oplysning om, at landbrugets nettovalutaindtjening til det danske samfund siden 1976 – på 3 år – er steget fra 12 mia kr. til 19 mia kr. – fra 12 til 19 mia kr.! Det er en stigning på 58 pct., og det er omregnet på brugene i gennemsnit næsten 50.000 kr. pr. brug pr. år. Samtidig og i det samme papir ser vi disse regnestykker, som er fantasifuldt bogholderi, det vil jeg nok sige, men som ikke rigtig er til at gennemskue, når det kommer til stykket, og som altid ender med, at familieindkomsten i disse landbrug ligger og skraber nede et sted mellem 30.000 kr. og 50.000 kr.

Hvordan kan de ting være rigtige på én gang? Det ser jo nærmest ud, som om landbruget værre end i de værste Stalintider i den nye Sovjetrepublik er underkastet en afleveringspligt, at de simpelt hen skal producere, og så skal de aflevere til staten, der så sælger til udlandet og kratter alle pengene ind selv. Hvordan kan man på én og samme tid øge nettovalutaindtjeningen for dette erhverv med 58 pct. eller 50.000 kr. pr. landbrugsjendom og så hævde, at indtægten pr. landbrugsjendom nu ligger og skraber nede under 50.000 kr.?

Det kan være, den tidligere landbrugsminister kan forklare disse bogholderimæssige fif. Det er klart, at der indgår alle mulige

forskellige trick og fiduser i disse opstillinger. Nogle steder ser vi, at man lader hele det pågældende brugs værdiansættelse forrente med en eller anden procent, som man trækker fra, før man opgør den egentlige indtægt. Andre steder ser vi det dog lidt mere hæderligt begrænset til den egentlige egenkapital i ejendommen. Men i hvert fald ligger der nogle af disse enorme formuer, som man skabte sig over tidligere i dag, og som nu skal beskattes en lille smule og skal forrentes, før man taler om, at der overhovedet er nogen fortjeneste på foretagendet, og kapitalgevinsterne er selvfølgelig altid ude af billedet.

Men bare dette enkle: hvordan kan man på tre år øge nettovalutaindtjeningen for dette erhverv med 50.000 kr. pr. ejendom, 58 pct., og så påstå, at man er raslet ned i de egentlige indtægter for familierne dér? Vi vil stille det spørgsmål gennem PØ-udvalget til finansministeren eller økonomiministerens eller landbrugsministeren, ja, det kunne for den sags skyld også være den tidligere landbrugsminister. Vi synes egentlig, det er så modsætningsfyldt, at det trænger til lidt opklaring.

(Kort bemærkning).

Aase Olesen (RV):

Jeg skal hermed dementere – og jeg beder hr. Wilhjelm høre efter – at der i går har været holdt et møde mellem repræsentanter for det radikale venstres folketingsgruppe og hr. Chr. Sørensen. Meddelelsen i radioen i morges herom er usand.

Arne Bjerregaard (KrF):

Lad mig først beklage, at hr. Wilhjelm vo-ver at påstå, at de danske landmænd lever fedt og godt uden at bestille noget. Jeg erkender da, at mange af landmændene har formue, men der er også mange, der ingen har. Hr. Wilhjelm må også forstå, at en stor del af denne formue, som man postulerer at landmændene har, må de pænt aflevere, den dag de afhænder deres landbrug, ifølge loven om særlig indkomstskat.

Så undrer hr. Wilhjelm sig over, at der har været en stigning på 58 pct. i landbrugets valutaindtjening. Det er da ganske rigtigt, men hr. Wilhjelm har måske ikke ønsket at beskæftige sig med, hvad årsagen er til, at landmanden ikke får noget? Simpelt hen at